

کبوترین

حامد حجتی

یک فیلم نامه کوتاه مکتوبی

تصویربرگر: جلال محدثی

نما خارجی / بیابان پر همota / شب

یک جوان با محاسن بلند و پیراهن عربی از این سو به آن سو می‌رود. چشم‌هاش نگران است. گویی انتظار حادثه‌ای او را از خود بی‌خود کرده است. نگاهش بیش تر به دنبال رسیدن به ماه آسمان را چرخ می‌زند. بر ارتفاعی می‌ایستد و دست‌هایش را به سمت آسمان می‌کشد. تلاش می‌کند تا ستارگان آسمان را بچیند. نمی‌تواند. گریه می‌کند. بی‌تاب می‌شود. رعد و برقی آسمانی او را به خود می‌آورد بار دیگر دست‌هایش را به سمت آسمان می‌کشد این بار پس از لحظاتی ستاره‌ای از آسمان می‌چیند. خوشحال می‌شود. ستاره را بیش رویش می‌گیرد. ستاره را می‌بوسد و ناگهان نورانی می‌شود. انسانی نورانی که بر فراز تپه ایستاده است. و باز آن مرد نورانی شروع به دویدن می‌کند.

نما خارجی / داخل کوچه‌ای کاملکی و تدبیمی / روز

نفس نفس می‌زند برق شادی از رسیدن به آبادی در چشم‌هاش نقش می‌بنند. خسته است صدای اذان در گوشش می‌پیچد و باز می‌دود به برکه‌ای می‌رسد. آستین‌ها را بالا می‌زند و وضو می‌گیرد. دوربین موج‌های آب را که در اثر برخورد های دست جوان به تلاطم آمده دنبال می‌کند. جوان نفس عمیقی می‌کشد و باز می‌دود و شتاب می‌کند برای رسیدن. رسیدن به محدوده‌ای که می‌خواهد نورانیت ستاره را به آن تقدیم کند.

نما خارجی / صحن یک مسجد / ظهر /

جمعیت فراوانی نشسته‌اند و به حرف‌های یک نفر گوش می‌دهند دوربین از پشت سر وارد می‌شود چرخ می‌زند و چهره‌های گرفته را یکی یکی نشان می‌دهد بیشتر چهره‌ها گرفته‌اند. بعضی‌ها گریه می‌کنند بعضی‌ها بیهوده‌اند. چشم‌های حیران و مضطرب دارند چیزی را گوش می‌کنند.

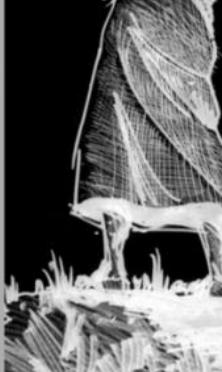
صدایی پر طنین و زیبا بر تصویرها می‌نشینند و آرام با حالتی که گویی صاحب صدا بیمار است می‌گوید.

«مرا حلال کنید» هر کس حقی بر گردن من دارد بگوید ...

چهره‌ها در هم می‌شود دیگر گریه به هیچ کس امان نمی‌دهد. همه گریه می‌کنند.

نما خارجی / صحن یک مسجد / ظهر

اشک در چشم‌ها خشک شد. همه حیران شده‌اند از تعجب چشم‌ها از حدقه بیرون آمد در میان انبوه مردم مردی ایستاده و می‌خواهد با پیامبر سخن بگوید. گویی حقی بر عهده پیامبر دارد که می‌خواهد آن را مطالبه کند. همه‌ها خاموش می‌شود سکوت حکم فرماست. مرد به سخن می‌آید: یا رسول الله. یادم می‌آید روزی در سفری همراه شما بودیم شما می‌خواستید مرکب خود را کنید عصایتان بدون خواست شما به پشت من خورد و حالا من می‌خواهم قصاص کنم. صدای همه‌ها بالا می‌گیرد بیشتر مردم گریه می‌کنند. بعضی زیر لب به این شخص خرد می‌گیرند. و فضا پر می‌شود از همه‌ها و ناله و گریه ...

نما خارجی / داخل کوچه‌های شهر مدینه /

جوانی با لباس عربی تنده می‌آید در حالی که در دستش یک عصای چوبی است یکی یکی کوچه‌ها را می‌پیماید و دوربین بیشتر سعی می‌کند که با عصا همراه باشد تا با شخص نمایان مختلف از عصا و حرکت مرد درهم می‌آمیزد تا مرد و عصا به دروازه مسجد می‌رسند و پیش روی آنان نگاه‌هایی است که منتظر آمدن صحابه پیامبر است و آن عصایی که برگردۀ مرد خورده است. با رسیدن صحابه دوباره گریه و ناله فزونی می‌گیرد.

نما خارجی / داخل صحن مسجد /

مرد پیش آمد در پیش روی مرد فضایی نورانی است. صدای ناله و گریه به اوج خودش رسیده. خیلی‌ها نفرین و دشنان می‌دهند به این مرد. مرد به سخن می‌آید و دوباره همه جا را سکوت فرا می‌گیرد.

وقتی آن ضریبه بر من اصابت کرد بدن من
برهنه بود.

و باز صدای ناله مردم بالا می‌رود. چهره مرد برافروخته شده گوین اتفاق خاصی می‌خواهد بیافتد. تمام مسجد یکپارچه چشم شده‌اند تا ببینند سرانجام این درخواست چه خواهد شد.

نما خارجی / داخل مسجد /

مرد دست‌های خود را باز کرده، گوینی که نور را در آغوش گرفته است. عصا کناری افتاده و مرد به پهنهای صورت اشک می‌ریزد.

نما خارجی / چهره غبار گرفته جوان / روز

چهره جوان تمام دوربین را پر کرده، قطرات عرق روی پیشانی‌اش معلوم است. آرام تصویر باز می‌شود جوان دست‌هایش را به حالت قنوت جلوی سینه‌اش گرفته و نور ستاره در آن می‌درخشند. آرام آرام دست‌هایش را به سمت آسمان می‌کشد و نور به آسمان باز می‌گردد.

نمای داخلی / داخل اتاق یک جوان

روی میز مطالعه کنار یک چراغ روشن مطالعه نشسته است / چشم‌هایش پر اشک است و کتابی را که جلوی دیدگانش باز است را خیس کرده است. جوان به افق چشم دوخته / پشت سر جوان تابلویی که روی آن با خط زیبا نوشته شده یا رسول الله

